

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

un an 150 Lei
 Pe jumătate 75 Lei
 În America pe an 3 dolari.

Iese odată în săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
 Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Serbările Ligii Culturale.

Marea sărbătoare a cărții și a Românilor. — Delegați din toată țara. —
 Întâlnirea dutoasă a unor școlari de demult. — Școlile din Blaj luptă
 și azi cu greutăți. — Președintele Ligii spune că ele trebuesc
 ajutate de țara recunoscătoare. —

Infrățirea cu poporul la Cetatea de baltă.

Blajul a avut iarăși o frumoasă sărbătoare. „Liga Culturală” și-a ținut congresul anual la Blaj, în zilele de 27—29 Iunie a. c. sub conducerea marelui învățat al neamului, profesorul *Nicolae Iorga*, dela Universitatea din București.

Din cele mai îndepărtate colțuri ale țării au venit trimiși de-ai »Ligii Culturale«, domni, doamne, domnișoare, în număr de peste 350, ca să se întâlnească în vechiul cuib cărturăresc — într-o înălțătoare infrățire românească — frații din întreagă țara.

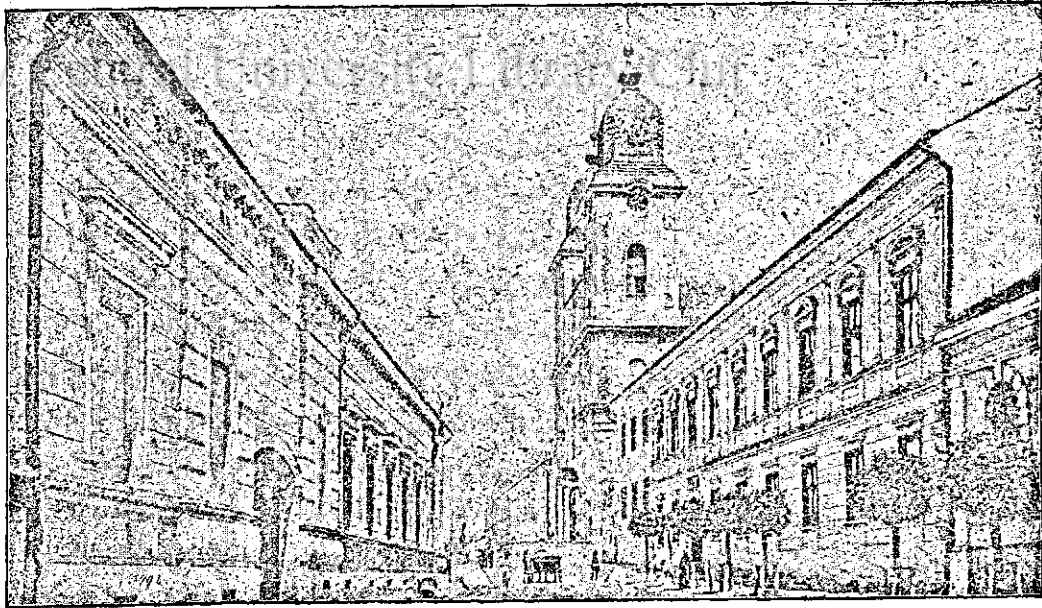
Blajul i-a găzduit cu toată dragostea frățescă și a făcut tot ce s'a putut ca aleșii oaspeți să se simtească bine și să se ducă mulțumiți dela noi. — Mare cinste ne-au făcut frații dela »Liga Culturală«, când au ales Blajul, ca loc al congresului lor — descălecând pentru întâiaoră în Ardealul eliberat — în Blajul, care a fost cuibul cald, unde s'au zămislit gândurile îndrăznețe ale luptătorilor pentru infrățirea românească. Cinstind aceste vrednicii ale Blajului, conducătorii »Ligii Culturale« s'au hotărât dar, să-și țină congresul lor anual în acest cuib de înaltă simțire românească și creștinească.

Oaspeții congresiști au sosit în Blaj cu trenurile de Duminecă dimineața, fiind întâmpinați la gară de Blajul întreg în frunte cu p. canonic Dr. Victor Macaveiu, președintele comitetului organizator al serbărilor. În cinstea aleșilor oaspeți, Blajul a înălțat pe toate clădirile steaguri naționale și a pregătit serbări de măreață înălțare.

Ziua I-a a Congresului.

La ora 9 dimineața s'a servit în Catedrala sf. Treimi, a Mitropoliei, o măreață slujbă arhierescă de către I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile al Blajului. Au fost de față toți congresiștii,

în frunte cu dl. Nicolae Iorga, președintele Ligii. Slujba arhierescă s'a desfășurat cu o măreție într'adevăr de sărbătorească pompă, cum numai la zile mari obișnuiește Blajul. Din acest prilej I. P. S. Sa Mitropolitul a rostit o înălțătoare predică.

Catedrala și Institutul de învățământ din Blaj.

După sf. liturghie congresiștii se adună în sala de gimnastică a liceului de băieți, unde se ține congresul. Sala se umple curând. Sunt de față toți congresiștii, delegații secțiunilor »Ligii Culturale« din întreagă țară în învrăstate posturi naționale, alături de hainele lungi, negre, ale clericilor și preoților din Blaj, cu toții în așteptarea deschiderii Congresului.

Cuvântul de deschidere al dlui N. Iorga.

Deschizând Congresul, dl. N. Iorga, președintele »Ligii Culturale« își începe fermecătorul său cuvânt de deschidere mulțumind în numele congresiștilor I. P. S. Sf. Mitropolitului Vasile, pentru înălțătoarea slujbă oficiată în Catedrala Mitropoliei. — Acum câteva luni — spune d. Iorga — în cursul unor cuvântări pe cari

le-am rostit la școala protestanților din Paris, am crezut, că pot statornici un gând: că biserica noastră este o creațiune a poporului românesc.

De aceea pentru mine bucuria cea mai mare o simt când vin la Blaj și-i văd comorile și când mă conving cu adevărat, că aici stăpânește vloga poporului românesc. Blajul s'a ridicat din unirea sfântă a poporului român. Azi, când trîmbițele lăr-muitoare ale unui materialism netrebnic sună asurzitor, e lipsă să se ridice un imn de slavă la adresa cetății, în care n'a murit sfântul idealism al poporului român.

Cred, că dacă vor veni vremuri mai fericite, prin sufletele mai bune ale cam

lor și asupra Blajului vor veni binefacerile întregului românism care le merită ca reprezentant al poporului românesc în marea biserică catolică.

Cu duiosie primim găzduirea Blajului, căci în fiecare zîmbet al Dvoastră vedem un zîmbet de frăție adevărată.

Deschizând Congresul în sunetul vechilor clopote, în pompa glorioasei biserici, ne simțim întineriți și îndemnați cu puteri înprospătate la muncă nouă, pentru idealul nostru, al tuturor!

Cuvântarea dlui Iorga a fost acoperită de aplauzele călduroase ale congresiștilor și a întreg publicului care a fost de față.

După ce și-a terminat dl. Iorga cuvântul de deschidere »Liga Culturală« a fost bine-ventată de către reprezentanții societăților culturale din Blaj și din țară.

Cel dintâi ia cuvântul pâr. canonic *Dr. Ambrosiu Chețianu*, care salută Congresul în numele Blajului și al școlilor sale, arătând, că aceste școli vreme de aproape 200 de ani au fost ca un stâlp de foc care a luminat mereu cărările neamului românesc. Blajul n'a cunoscut hotare, el a fost și este al tuturor Românilor, tot așa ca și „Liga Culturală“ care se mândrește cu munca ce a săvârșit pentru trezirea conștiinței naționale. Iată de ce salut școlilor și al bisericii Blajului este pătruns de cea mai sinceră bucurie față de „Liga Culturală“.

Dșoara Eliza Bodocan, prezidența Reuniunii femeilor române din loc salută „Liga“ în numele acestei societăți.

Profesorul Roessler, sas din Brașov, aduce salutul sașilor din Ardeal și al episcopiei Interane săsești.

Profesorul Ion Pop-Zăicani, președintele Reuniunii meseriașilor și comercianților români din loc, salută „Liga“ în numele meseriașilor și urează bun sosît pe pământul liber al Ardealului deșteptătorilor cunoștinței naționale.

Di Ion F. Negruțu, directorul Școlii Normale vorbește în numele „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român din Ardeal“ arătându-și dorința, că cele două societăți culturale: „Astra“ și „Liga“ vor munci împreună în bună înțelegere pentru aceleași idealuri.

Di Emanoil Bucuța, aduce un călduros cuvânt de salut „Ligii Culturale“ și Blajului în numele „Fundațiunii Culturale Principele Carol“.

Di N. Iorga, mulțumind pentru cuvintele calde cari s'au spus la adresa Ligii, aduce la cunoștință, că printr'o întâmplare norocoasă, tot în această zi s'au adunat la Blaj 8 foști școlari ai Blajului, cari au isprăvit liceul acum 50 de ani, în frunte cu profesorul Ion Bianu, dela Universitatea din București.

Di V. Bianu, adânc mișcat, mulțumește în numele sărbătorii, desgropând icoane dragi și neuitate din viața școlărească de acum 50 de ani. În deosebi, sguduie întreagă adunarea citirea scrisorii de legământ prin care școlarii din clasa a VII-a și a VIII-a din acest liceu se legau prin jurământ să sărbătorească ziua de 3/15 Mai 1876 punând steag național pe „Piatra libertății“.

Școalele Blajului.

Cuvântarea I. P. S. S. Mitropolitului Vasile.

Dlul Bianu și sărbătorii le răspunde I. P. S. Sa Mitropolitul mișcând adânc întreg congresul prin cuvintele sincere și adevărate pe cari le-a rostit.

„Înțeleg — spune Sf. Sa — ca cineva să-și aducă cu drag aminte de locurile unde și-a petrecut copilăria, să se rentoarcă să le vadă. Totuși în întoarcerea Voastră la Blaj eu văd și altceva decât dorul după vremea copilăriei. În ea văd o dovadă, că învățămintele primite aci, le-ați dovedit cu prisosință în cursul vieții, și V-ați convins, că au fost bune și folositoare pentru Voi. La Blaj ați învățat cinstea și omenia, nu învățarea, procopseala și gheșefăria.

Prezența Voastră aici e un imbold pentru noi să continuăm și pe mai departe spiritul învățăturilor date de înaintașii noștri. V-ați dus de aici acum 50 de ani. Cincizeci de ani e timp lung. Cu drept cuvânt ne întrebați: ce s'a mai întâmplat de atunci?

Nu voi face istoria acestor ani. E destul dacă spun, că greutățile școlilor noastre s'au înmulțit mereu. Ba în 1917—1918 însași ființa școlilor din Blaj era primejduită. În anul 1917 li-s'a dat Ungurilor prilejul să ne sugrume

școlile, cari sufereau mult din pricina sărăciei în care se sbăteau. Căci în 1917 lipsurile școlilor erau mai mari și mai multe ca mai înainte.

Mai de mult călugării-profesori, îmbrăcați cu haine de pânură își adunau lemne din pădure, le aduceau în spate abasă și astfel școala dăinuia. În anii dinaintea războiului greutățile s'au înmulțit peste măsură, așa că am fost siliți să primim ajutoare dela Stat. În 1917 când Ungurii au simțit, că nu mai pot trăi școlile Blajului fără ajutorul Statului, ne-au pus condiții grele de îndatorire față de Stat. Ținteau nimicirea acestor școli, căci prea s'au arătat cuib de trezire a conștiinței naționale la Români din Ardeal.

Dar condițiile au fost așa de grele și de necinstite, că mai bucuros ne-am lipsit de ajutorul dela Stat, decât să închinăm steagul, curat al școlilor noastre înaintea dorințelor ungherești. Am dus-o în sărăcie, în lipsuri grele, așa cum am putut să ne ajutăm din sărăcia noastră de-acasă.

Dacă ar fi fost altcum n'ați fi venit cu aceeași dragoste în Blajul, care și-ar fi necinstit trecutul său de cinste și mândrie. N'ați fi venit să Vă mângâiați, ci să plângeți!

Care-i starea de azi a școlilor din Blaj? Stau la îndoială: s'o spun sau nu!...

Dar fie ce va fi: cu mult mai bună nu e nici azi! Dela unire sunt 8 ani, dar nici un ministru al învățământului școlar n'a fost încă la Blaj. Acum vre-o 4 ani a fost un alt ministru la Blaj, care auzind cele ce spuncam atunci despre greutățile școlilor noastre a fagăduit tot sprijinul guvernului român, spunând, că niciodată nu se va găsi guvern românesc lipsit de atâta conștiință românească, care să nu ajute cu toate mijloacele școlile din Blaj!

Ce am spus atunci — zic și azi!

Cuvintele acestea au sguduit adânc întreg publicat mișcat până la lacrimi.

Iubiților — a continuat I. P. S. Sa — venirea voastră aici, îmi dă puteri noi și întărire pentru încercările ce vor mai veni!

Venirea Voastră e un puternic imbold și indemn pentru continuarea căii de credință în legea ce trebuie s'o urmez ca preot și a dragostei de neam ce mi-o povestesc faptele, căci sunt creștin.

ȘCOLILE BLAJULUI VOR FI CU ORICE JERTFE ȘI ÎN VIITOR CEEACE AU FOST: STRĂJI ÎNDĂRĂTNICE ALE CREDINȚEI STRĂMOȘEȘTI!

Răspunzând I. P. S. S. Mitropolitului, dl *N. Iorga* spune, că datoria de neam recunoștință pentru tot ceea ce au făcut școlile din Blaj, ar trebui să facă să curgă comori de bani pentru școlile din cari poporul românesc a supt sufletul său însuși.

Di Iorga dăruiește apoi școalei de fete din Blaj o frumoasă statuie înfățișând: „femeia română dela țară“.

După aceea citește în numele congresului telegrama de omagiu către M. Sa Regele.

Adunarea s'a sfârșit la ora 1 d. a. rămânând ca a doua zi, Luni, înainte de amiază, să se citească rapoartele comitetului și să aibă loc adevăratele debateri ale congresului.

Masa comună.

La ora 1 toți oaspeții în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul a luat parte la masa comună dela otelul „Univers“. Au fost de față la 400 persaane. La sfârșitul mesei, dl prof. N. Iorga, președintele Ligii Culturale“ a închinat pentru Familia Domnitoare și pentru I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile,

A răspuns I. P. S. Sa Mitropolitul închinând pentru prosperarea și înflorirea „Ligii Culturale“ și pentru sănătatea dlui N. Iorga,

marele îndrumător și conducător al culturii românești.

După aceea congresiștii au cercetat în tutele de învățământ din Blaj, dela ora 3 d. a. până la ora 5 d. a. când a avut loc conferința dlui Iorga, în sala de gimnastică, vorbind despre istoria Românilor din Ardeal, despre luptele și suferințele lor de veacuri.

Concert

Seara la ora 9 avut loc un frumos reușit concert. *Dna Aca Barbu*, vestita cântăreață dela opera din Cluj a cântat mai multe cântări din marii compozitori străini, stărnuind cu vocca sa fermecătoare o furtună de aplauze.

La pian a fost acompaniată de profesorul *Heinz Heltmann*.

Quartetul „Jacob Mureșanu“ a cântat câteva cântări foarte frumoase din operele neuitatului maeștru blăjan Iacob Mureșanu și fiului său Iuliu. Artiștii au fost răsplătiți cu aplauze călduroase și binemeritate.

Dșoara Ersilia Muntean, o distinsă elevă a Conservatorului de artă dramatică din Cluj a declamat cu mult talent și cu multă dragoste câteva din fermecătoarele poezii ale maeștrului nostru Coșbuc. A fost răsplătită cu îndelungate aplauze. S'a mai declamat „Doina“ lui Eminescu de un alt elev al Conservatorului din Cluj, d. *Boncescu*.

Ziua a II-a.

Adunarea a fost deschisă de către dl Iorga printr'o temeinică cuvântare prin care a arătat ce a făcut „Liga Culturală“ pentru unirea culturală și națională a tuturor Românilor, murind cari sunt gândurile de viitor ale Ligii.

Di Zaharia Florianu, secretarul general al Ligii a dat citire raportului general — *Gh. D. Scraba*, casierul general al Ligii a dat citire raportului asupra averii Ligii Culturale. Membrii de față au făcut apoi diferite donații în bani pentru ajutorarea „Ligii“.

S'au discutat apoi numeroase chestiuni legate cu activitatea viitoare a „Ligii Culturale“ și s'a hotărît locul viitorului Congres general, alegându-se orașul Târgu Mureș, cererea și dorința protopopului Elie Câmpăna din Săcuime, ca să se recâștige sufletele românești pierdute.

Di Iorga și-a arătat apoi părerea ca locul congres al „Astei“ ardelene să se țină la Târgoviște, în vechiul regat, unde este înmormântat capul marelui Voevod Mihai Viteazul, cel care a înfăptuit pentru întâia oară unirea Românilor.

În acest fel înțelege dsa ca cele două societăți culturale să se înfrățescă în munca adevărată pentru luminarea poporului românesc.

La ora 1 d. a. s'a servit la curtea mitropolită o masă sărbătorească în cinstea oaspeților. S'au rostit numeroase și frumoase fleșite cuvântări.

După masă s'a continuat cu vizitarea curilor mai însemnate ale Blajului, cari nu s'au mai putuse cerceta în ziua întâia.

Seara la ora 9 — dl *N. Batsaria*, membru în comitetul central al „Ligii“ a vorbit în fața unei săli arhipline de congresiști și public blăjan — despre Români din Macedonia, după cuvântarea interesantă și mult gustată dlui Batsaria, elevele misionare dela Muntele dlui N. Iorga din Valenii de Munte s'au produs cu frumoase cântări naționale și câteva jocuri românești, cari au plăcut atâta de mult, că publicul dorea să li-se repete mereu.

Târziu în noapte ne-am depărtat cu cele mai frumoase și plăcute simțiri și amintiri, să ne odihnim truditel ciolane ca să ne putem scula dimineața următoare, în zori de zi să plecăm în excursia plănuită la Cetatea de bătrân la vechiul și istoricul castel.

Infrățirea cu poporul la Cetatea de baltă.

Opt mii de țărani sârbătorește „Liga Culturală” — Ținutul Târnavelor în haine de sârbătoare. — Icoane neuitate. — Ce poate să facă un popor brav. —

Ziua cea mai măreață și mai neuitată a Congresului Ligii, a fost cea de-a treia, Marți, la Sânt Petru, în Cetatea de baltă, veche moșie domnească a glorioșilor voievozi Ștefan cel Mare și Petru Rareș din Moldova. Aici, în falfăiri de steaguri naționale, în desfășurare de sate, de flori, de porți triumfale, de dansuri și de inimoase cuvântări, cărturarii dela Ligă și fiii tuturor ținuturilor românești din întreaga țară, cu adevărat din Boian până'n Săcele, din Nistru la Timișoara, s'au înfrățit cu minusatul popor al Târnavelor, dându-ne o zi de cea mai mișcătoare înălțare sufletească! Insuși d. Iorga a declarat, că rare clipe a avut în viața sa, atât de sguuitoare prin frumusețea și sinceritatea lor, ca celea trăite în mijlocul miilor de săteni din ținutul Târnavelor. L-am văzut pe marele apostol strecurând lacrimi de cea mai duioasă bucurie, văzând ce inimă are acest popor minunat și brav, care-și știe prețui conducătorii și știe să le facă asemenea primiri. A lacrimat d. Iorga și au lacrimat toți oaspeții scumpi din Reni, dela Cetatea albă, din Suceava, din Tecuci, dela București, dela Craiova, și din toată țara, când au văzut pe strănepoții acașilor lui Ștefan cel Mare, defilând călări cu aceeași inimoșie și îndrăzneală senină, ca străjerii eștății bătrâne de demult. Au fost lacrimi sfinte, cari izvureau din convingerea că virtutea străbună e vie încă și covârșitoare în straturile de temelie ale neamului nostru! Strălucită dovadă că timpurile scăzute de azi, n'au stricat nimic în inima poporului, ci el este tot așa cum a fost dela Ștefan cel mare la Regele Ferdinand: frumos, mândru, înțelept, plin de avânt și de înțelegere pentru momentele mari ale vieții naționale!

Primirea în gară.

La ceasurile 8 și 40 de minute, dinspre lunca băltoasă a Jidveului, se ivește în ropot sârbătorește trenul cu congresiștii Ligii. Gara dela Cetatea de baltă este numai ramuri verzi, flori, covoare și stindarde falfăitoare. Cât ține locul o mare de delegații, țărani în haine de sârbătoare, bărbați cu gulere înflorite, femei cu mărâmi în toate culorile, fete frumoase, școlărițe în port național și preoții ținutului cu colia bătrâneții și a cinstei în bărbile caracteristice.

Un minunat banderiu de călăreți, condus de inimosul fruntaș *Teodor Dascăl* din Cetatea de baltă, dă onorul c'un mare drapel național. Căii sunt împodobiți cu covoare și cu pături românești, iar voinicii se țin în șele ca adevărați plăeși ai voievozilor de demult.

Muzica dela Bratei intonează marșul lui Iancu și trenul se oprește în clocotitor uragan de urale. Dl Iorga coboară adânc mișcat. Ochii îi plutesc în stropi de rouă. E întâmpinat la scară de d. *Molin* dela Blaj, organizatorul serbărilor dela Cetatea de baltă, de d. primpretor *Dan* și de cărturarii din comună și jur. În fața gării, din frumosul șireag al elevelor de școală, se desprind două fetițe drăgălașe și oferă dlui Iorga un splendid buchet de roză albe și o cunună de grâu, semn al bogăției Târnavelor și al dragostei celei mai desăvârșite. Cununa de grâu, după obiceiul locului, e cel mai înalt semn de prețuire ce se poate oferi unui oaspe iubit!

Cuvântul de bun sosît îl rostesc moșneagul preot-protopop *Nicolae Todoran* și primarul *Nicolae Bodogae*. Președintele Ligii răspunde prin cuvinte de cea mai caldă simțire și însuflețire. Venim la Cetatea de baltă acasă, — spune d. *Nicolae Iorga* — căci acest minunat ținut, a fost totdeauna al nostru, nu numai prin cetatea pe care au stăpânit-o odinioară voievozii Moldovei, ci și prin sufletul acestui brav popor, care a fost în toate vremile un neclătit stălp al Românismlui neînfricat și pururea biruitor.

După salaturile de bun sosît se formează șireagul spre sat. Cortejul e deschis de călăreți, după cari urmează muzica dela Bratei, apoi comitetul Ligii, Școala de misionare dela Văleni, îmbrăcate în fermecătoare porturi naționale și marea mulțime de oaspeți și de localnici.

La întâia Poartă de triumf.

La poarta de triumf din marginea comunei așteaptă bătrânii din sat cu delegațiile comunelor din jur. Sunt mii de săteni în frunte cu drapelul de mătăasă al comunei *Tăuni*, adus din America, pe care îl însoțesc un grup de 10 țărani, dintre cei mai chipeși. Ei sunt garda de onoare a steagului, purtând late eșarpe de tricolor, peste piepturi zdravene, voinicești.

Aici, sub cununii și ghirlande de flori câmpenești, Părintele *Miron Dascăl*, veche cunoștință a dlui Iorga, rostește un foarte mișcat cuvânt de primire, în care poezia vorbelor înaripate se îmbină atât de duios cu lacrimile bătrâneții inimoase. Apoi țaranul fruntaș *Vasile Tătar* are o foarte cuminte cuvântare, rostită liber, care mișcă adânc prin ideile pe cari le tâlmăcește și prin ușurința și îndemnarea cu care stăpânește cuvântul. E un Cicero din popor, care ar face cinste și celor mai înalte areopage oratorice.

Dl Iorga le răspunde amândorora în cuvinte cari răzbat și cutremură sufletele cu energia și puterea lor fără pereche. Sunt cuvinte de proroc, cari înalță și aprind inimile în cel mai clocotitor elan.

Spre comună cortejul ia proporții nevisate. Toate drumurile varsă mulțimi. Șireagul comunelor nu se mai isprăvește. În fruntea tuturor preoții și învățătorii, fără deschilinare de mărunte deosebiri politice. Aici nu sunt osebiri de partide. Liga Culturală este a neamului întreg și meritul ei e, că a reușit azi, aici, să șteargă dușmăniile cari rod și să arete țării, că la prilejuri ca acesta, naționalismul nestrictat al poporului este în stare să ne unească în izbucniri de ceeace ar trebui să fim totdeauna și pretutindeni: Români mai presus de toate și frații cari se înțeleg și se iubesc, urmărind același ideal. O lecție și un strigăt de alarmă, de ținut minte la vremuri de cumpănă, ori la celea de sârbătoare a cărții și a idealismului, cum sunt și congresele Ligii Culturale.

Primirea la școală și adunarea.

Sosind cortejul la școală, comitetul Ligii a fost întâmpinat de d. director *Mihail Tătar*, care a găsit celea mai însuflețite cuvinte ca să salute pe apostolii culturii și ai naționalismului. Dl Iorga răspunde pentru a patra oră, îndemnând învățătorimea din Cetatea de baltă și din împrejurimi, să se nizuiască a crește oameni tot atât de întregi și de sănătoși trupește și sufletește, ca mulțimile cari au onorat Liga cu primiri ca celea de astăzi.

Serbarea o deschide corul Școalei de misionare din Văleni, ale căror costume dau tabloului o frumuseță nefachipuită. Maramele lor purpurii, în marea de capete descoperite par flori de mac, într'un lan de nemăsurate întinderi câmpenești.

Scumpele copile cântă atât de frumos și de cu inimă, încât sătenii nuse mai pot sătura ascultându-le. Le sorb cu ochii și moșnegi și femei și copii, binecuvântând ideia fericită de a fi aduse aici, în mijlocul poporului, să dea serbării cea mai strălucită pecete a ei! Dl Iorga poate fi împăcat și mulțumit, că gândurile sale dau roade dintre celelea mai îmbucurătoare și mai strălucite. Dovada a avut-o chiar aici, la Cetatea de baltă, unde misionarele sale au îndeplinit într'adevăr cea mai înălțătoare „misiune”.

Intre corurile școalei a vorbit d. deputat *Țoni*, arătând în pătrunzătoare cuvinte rosturile și trecutul Ligii și găsind celea mai sguuitoare evocări și icoane pentru o lămură munca ei de apostolie românească și națională. Mulțimile aclamă apoi pe dl *Iorga*. Ivirea sa la tribună stârnește furtunoase valuri de însuflețire. Satele stau să ridice în slavă tribuna. Foarte emoționat, președintele Ligii are scăpărări cu adevărat profetice.

Tâlmăcind închinarea Ligii pentru locurile unde odinioară stăpâneau păcălabii lui Ștefan cel mare, d. Iorga continuă:

— *Trecutul neamului nostru este isvor de întinerire. El ne-a dat biserica, portul, cântecul, țara pe care-o avem și trebuie s'o ținem. Uneori când nedreptățile ce le văd mă mahnesc, în el aflu mângâiere.*

Dar nedreptățile oare nu sunt vina celor ce le îndurăm? Când ni-se face o nedreptate să ne întrebăm: n'am făcut-o și noi altora? Astfel ne vom ridica vrednicia noastră, singura, care ne poate aduce binele. Cel ce a fost stăpân aici, Ștefan cel Mare, numai prin vrednicia lui și-a meritat mărirea.

La Suceava lui Ștefan cel Mare, a îngenunchiat odată un fiu de rege pe care l-am pierdut... Să îngenunchiem și noi aici, și să legăm un buchet de flori cu tricolorul care ne simbolizează luptele, să le udăm cu lacrimile durerii noastre, iar Bucovinenii ce sunt aci, veniți dela Suceava, să le închine la biserica de acolo lui Ștefan cel Mare, al cărui suflet plin de dreptate să îl dea Dumnezeu Regelui Ferdinand ca să-i putem striga: Trăiască desrobitorul de trupuri, dătătorul de pământ și înfăptuitorul dreptății pentru cei mulți și buni!

Cuvintele dlui Iorga au stârnit o însuflețire ce nu se poate cuprinde în grai de slove. Miile de țărani și de congresiști strigau în vuet de furtună:

— Trăiască Regele! Trăiască iubitorii poporului! Trăiască Nicolae Iorga!

Corul cântă „Imnul regal”, capetele se descoper și psalmul național răzbate până la nori! Urmează „Deșteaptăte române”, care trezește celea mai sfinte amintiri din zilele de luptă și de sbucium.

Expoziția țărănească.

După măreața adunare din curtea școalei, se vizitează expoziția de covoare și de velințe țărănești, aranjată în două săli ale școalei primare. Sunt lucruri din sat adunate cu multă pricepere și hârnicie de învățătoarele comunei: Dșoarele *Marioara Todoran*, *Marioara Maier* și *Ana Coșofan*. Expoziție foarte frumoasă, care a arătat că femeile din Cetatea de baltă au adevărate comori în lăzile lor. Gustul cu care a fost aranjată laudă în deosebi pe dș. Todoran, care în această privință este adevărată

maestră. Colegele sale i au dat cel mai prețios ajutor.

Drăguță peste măsură a fost odaia țărăneasă, unde femeii din sat țeseau la rășboi, dăpăneau tort la vârtelniță și scărmanau lână, ca la șezătoare de hărnicie și de cântec. O nevastă era cu doi copilași, unul alături mai mărișor și altul în leagăn, un bondoc cu ochii mari și cumiști, care se simțea foarte bine în atâta mulțime. Misionarele dela Văleni îl sorbeau din ochi de drag.

Această expoziție a făcut mare cinste comunei, ca de altfel toată serbarea.

Defilarea satelor.

După vizitarea expoziției a urmat defilarea satelor. Ce clocot se aude în lungul drumului de țară? Ce oști nebănuite își înălță drapelul până departe, în lunci cu iarba înflorită?

Este conductul etnografic al satelor...!

Șireagul îl deschid călăreții din Cetatea de baltă. Ce voinici, ce cai și ce găteți! Ce tropot de copite și ce însuflețire!

Vine apoi muzica din Bratei și școala dlui profesor Iorga, cea mai scumpe româncuțe ale neamului nostru. Defilarea lor este un șir de floricele gingașe, într'o mare de sumane și de gulere galbene.

Urmează satele în șireag cutropitor: moșnegi cu plete cărunte, flăcăi cu pălăriile împănate, fete în găteți de zile mari, copii lărmuitoari, cară cu nuntași, cu mireasă și cu terfari, potop nesecat și aprig, care te înalță până la celea mai înalte culmi ale elanului. Vine *Căpâlna, Tătărlău, Tăuți, Blăjel, Boian, Feisa, Sântămărie, Crăciunelul de sus, Velt, Veseuș, Bazna, Cornești, Crăiești, Adămuș, Sâncelul, Cetatea de baltă* și altele, pe cari condeii le scapă. O mătăhală ciudată, »țurca« face jocuri glumețe și pline de haz în fața privitorilor. Dudaiele dela Văleni își petrec minunat, văzându-o.

Întreg acest șireag de comune defilează în cel mai măreț cortaj care se poate închipui. Pare un codru viu, care, mișcându-se în fluturări de steaguri, de batiste și de flori, reînvie timpuri de mărire străbună.

Am auzit oaspeți din vechiul regat, din Bucovina și Basarabia, cari spuneau:

— Așa ceva greu se poate înșghieba pe la noi! Ce frumos, ce mândru și ce înțelegător e poporul Ardealului și ce inimă la dânsul!

Cu adevărat pot fi mândri bravii Târnaveni de asemenea laude frățești, spuse dela inimă.

Vizitarea castelului grofesc.

După defilarea satelor ne-am îndreptat spre castelul bătrân, care și-a înfipt turnurile greoaie pe cea mai înaltă culme din sat. El are vre-o 400—500 de ani și este stăpânit de familia conților Haller. Stăpânul de azi ne primește la scară și ne conduce prin câteva odăi și saloane din etajul întâi. Apoi crede că e frumos să ne arate în etajul al doilea și urmele unor timpuri de turbure revoluție, când castelul a fost devastat, de aceia, cari, suferind o mie de ani un jug nedrept și tiran, au găsit o clipă de răzbunare. Conteștii părea a zice: iată ce mi-au făcut țărani dumneavoaștri! I-a răspuns însă d. Iorga foarte fin și foarte cuminte.

— E puțin aceasta față de ce au făcut aiurea oști organizate, ca celea ale lui Wilhelm cutropitorul. Aici a fost o zi de miș-

care populară, dincolo, la noi, un sistem. Iertarea este însă o virtute creștinească.

Apoi am văzut o bibliotecă risipită, care cuprinde comori neprețuite, pe cari le năpădește praful și molii distrugătoare. N'are cine să-le înțeleagă și să-le îngrijască. Aproape de necrezut într'un castel cu strămoși iluștri.

Contesa și fiicele sale nu s'au arătat nici o clipă, cum era firesc poate, cu ocazia unei vizite atât de pacifice și de distinsă.

Am văzut și marea grădină cu arbori străvechi, printre cari tăcerea și amintirea unor vremi de mult apuse, țes o pânză firavă și abia simțită...

Apoi am coborât cu toții la

Serbarea populară

de sub capacii de lângă Târnavă. Aici aceeași mulțime frumoasă, însuflețită și curvioasă, ca și dincolo, la școală și la defilare. La mese lungi se scoate merinde din învelitori curate și se încinge un ospăț popular, cum nu se poate vedea decât doar la *nedele* și *hramuri* de mănăstiri, prin munți. Cărturarii, congresiștii și poporul gustă împreună în cea mai dulce și mai sfântă înfrățire.

În preajmă, cât ține lunca Târnavei, sub plopi seculari, hore, chiot și cântec. Vătaf bun și organizator e d. *advocat Bianu* dela Blaj, fost deputat al ținutului, fiu din popor și mare meșter al întrunirilor populare.

Dl Iorga și conducătorii Ligii sunt primiți cu tunete de însuflețire. În frunte de masă se închină un pahar de vin și se petrece mai mult cu hrana sufletească a cuvintelor de frăție, decât cu mâncarea ori cu beutura din urciur.

Vorbește aici foarte frumos d. *deputat Coltor*, pe care țărani târnaveni îl iubesc și-l ascultă ca pe părintele lor. Dovadă că i-au dat mandatul. Dorit de mulțime, d. *Iorga* găsește și aici cuvinte de adâncă pilduire, cari farmecă toate mințile și inimile. Uralele se amestecă cu freacățul copacilor bătrâni, cari au văzut și timpurile de glorie ale lui Ștefan cel Mare...

Școala de misionare se prinde la horă cu fetele din popor și dansurile naționale vrăjesc toate inimile. Țărancele bătrâne le îmbrățișează și le sărută, lucru mare!

Elevele școlii primare din sat, fac și ele câteva dansuri foarte frumoase, conduse de dș. Maier, un suflet de româncă și de învățătoare cum bine-ar fi să aibă cât mai multe din satele noastre.

Apoi se încing hore și bătute, cum numai târnaveni aprigi știu să le facă. Dudaie pământul când nenea *Munteanu* din Boian se avântă și dânsul la joc, cu toată povoaara trupului și a șerparului său. Copacii sunt împănați de copii și de tineret, cari nu vreau să scape nimic din ponturile tinerești ale »bătrânilor«. Așa ceva nu se vede, nici la 20 de ani odată!

Poporul rămâne să-și continue veselie, iar d. Iorga cu câțiva fruntași pleacă să vadă câteva comune mai din depărtare. Auzim că a fost primit în cel mai înălțător triumf, pretutindeni.

... Se pleca soarele spre seară și serbarea din luncă nu avea inimă să se risipească. Muzicanții dela Bratei aproape să cadă de oboseală, cu alăturile lor cu tot. Atâta voie de joc și veselie n'au mai văzut nici ei, poate niciodată.

Despărțirea a fost duioasă și plină de frumusețe, ca ziua toată. Nouă nu ne venea să mai plecăm; scumpii noștri frați ne voiau să ne mai lase. Căci într'adevăr ce am văzut și ce-am simțit la Cetatea de baltă în această zi, e dintre acelea impresii cari se sapă adânc în suflet și nu se uită niciodată.

Niciodată...!

Bravo popor vrednic! Bravo Cetatea de baltă! Bravo Târnaveni!

Ploi și revărsări de ape.

Din toate părțile pământului ne vin știri despre ploi mari cu ruperi de nori și revărsări de ape. Vom începe mai întâiu cu cele ivite în țara noastră.

— O puternică rupere de nori s'a produsă asupra orașului *Roșiorii-de-Verde*, însoțită de grindină și furtună. În mai puțin de o jumătate de oră orașul a fost năpădit de apă, care se urca la înălțimea de jumătate de metru, pe străzi. În timpul furtunii s'au prăbușit multe case și sute de altele amenințau să se sursească în urma inundației.

Apa râului Bratcov, care curge la marginea orașului, s'a revărsat înecând sute de vite și galige. Oamenii s'au suit în podurile caselor și pe acoperișuri, ca să scape de potop. Firele telegrafice și telefonice au fost rupte. Calea ferată, pe lungime de sute de metri, a fost stricată și măturată dela loc; drumurile de țară au fost spălate, încât nimeni nu se putea apropia de oraș: nici cu trenul, nici cu trăsură, nici pe jos.

Când D-zeu vrea să ne bată, atunci toată știința oamenească nu ne poate ajuta nimic, într'un ceas putem fi măturați de pe suprafața pământului.

Un mare potop s'a descărcat în noaptea de 24—25 Iunie asupra comunelor *Florești* și *Lona* din județul Clujului.

În comuna *Lona* s'au dărâmat vr'o 50 case. Apa a pătruns chiar și în localul Primăriei comunale. Podurile dinspre *Săvădisla* și *Vlaha* au fost mânate de apă. Pagubele de pământ acum sunt: în comuna *Florești*, 3 milioane lei; în *Lona de sus* 12 milioane; în *Vlaha* 300 de mii; în *Săvădisla* de 500. Afară de acestea s'a stricat drumul de țară, a cărui reparație va costa peste un milion de lei.

În *Lona de sus* s'au întâmplat 7 cazuri de moarte. Mulți locuitori au rămas săraci pe toată viața. Nu le-a rămas nici urmă de case și gospodării. Soția lui *Nicolae Carosșan*, careia potopul i-a măturat toate hainele și bucuriile — a inebunit de supărare.

Prefectura județului a luat ceva măsuri de ajutorare. A împărțit vr'o 7000 lei celor mai greu de nenorocire. Li-se vor șterge dăruirile și aruncurile pentru anul acesta. Vor primi sămânță și împrumuturi ieftine cu 6%, ca să refacă rosturile pustiite.

Mari inundații s'au întâmplat în Germania și Rusia. Tot așa în America.

La *Chicago* a fost o mare rupere de nori tocmai în 24 Iunie, ziua cea din urmă a Congresului Eucharistic, când se desfășura sesiunea uriașă. Mulțimea, surprinsă de ploaie și-a pierdut cumpătul, a alergat în toate părțile să se scutească. Numai decât s'au pus în circulație trenuri de salvare, dar cum să salvezi cu atâta mulțime de om? Înghesămintă imbulzeala era grozavă, încât au fost și răniți.

Evanghelia Duminicii.

Duminea VI. după Rusali,
Mateiu 9. 1-8.

Despre vindecarea unui slăbănog ni-se vorbește în această sfântă evanghelie. Pentruca să înțelegem bine această sfântă evanghelie, trebuie să știm, ce va să zică un slăbănog. Un biet de om, care nu poate umbla, nici mâinile nu și-le poate mișca, ci de zeci de ani stă pe pat, așteptând să-l întoarcă cineva de pe o parte pe alta și să-i dea de mâncare. Ți-e groază să te și gândești la starea lui desnădăjduită. Și acest slăbănog de mult a tot auzit despre marele făcător de minuni Isus. Cercat-a vindecare pretutindeni, la toți doctorii și la toate babele descântătoare, fost-a pe la băi, cerut-a sfatul feriseilor și al cărturarilor, cercat-a pe la biserica cea mare din Ierusalim vindecarea dela vre-un arhiereu, dar totul a fost zadarnic. În sfârșit și-a aflat patru oameni buni, cu ajutorul cărora a putut ajunge până la Capernaum, pe unde mai adeseori se afla Isus, cu gândul ca să-l roage pe marele Rabi pentru vindecare. Dar să lăsăm să ne vorbească însuși sfântul evanghelist Mateiu, cu graiul său cumpătat și potolit, simplu și frumos:

„In vremea aceea intrând Isus în corabie, a trecut și a venit în cetatea sa. Și iată i-au adus un slăbănog, zăcând în pat. Și văzând Isus credința lor, a zis slăbănogului: „Cutează, iartă-ți-se ție păcatele tale“. Isus se afla încă în ținutul Gadarenilor. De acolo intrând în corabie și venind pe mare a sosit în cetatea sa, adică în Capernaum, pentruca acolo îi plăcea mai mult să-și petreacă zilele. Acolo i-au adus pe slăbănogul. Sf. evanghelist Luca ne povestește și mai pe larg împrejurările vindecării slăbănogului. Ne povestește adică, cumcă în Capernaum era multă lume adunată în jurul lui Isus. Așa de multă, încât cei ce-l purtau pe slăbănog, nu se puteau apropia de Isus. Ce s'au socotit deci, ei? Să-l ia pe slăbănogul și să-l suie prin coperiș în casă, în fața lui Isus. Casele în Răsărit erau altfel ca ale noastre. Coperișul lor nu era ridicat și ascuțit, cum e la casele noastre, ci plan (oblu) sau numai puțin înclinat, ca să se poată scurge apa adunată din ploaie, și se făcea din scânduri, peste cari se puneau un strat de var, pietriș, cărbuni pisați sau pământ clisos. Descoperirea coperișului este o dovadă de credință mare, atât din partea celor patru oameni cari îl purtau, cât și din partea slăbănogului. Mântuitorul vede această credință, de aceea primește pe slăbănog cu multă bunăvoință, îl mângăie și-l încurajează, zicându-i: „Cutează fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale“.

Se vede așadar, că păcatele sale erau acelea, cari i-au adus această boală groaznică. De aceea îi iartă mai întâi păcatele.

„Și iată oarecari din cărturari ziceau întru sine: „Acesta hulește“. Și văzând Isus gândurile lor, a zis: „Pentruce cugetați voi cele rele întru inimile voastre? Căci ce este mai lesne, a zice iartă-se păcatele tale, au a zice: scoală-te și umblă? Ci ca să știți, că Fiul omului are putere a ierta păcatele pe pământ (atunci a zis slăbănogului): Scoală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta“. Și sculându-se s'a dus în casa sa. Iară gloatele, văzând, s'au mirat și au mărit

pe Dumnezeu, celce a dat putere ca aceasta oamenilor“.

Isus vrea să zică: Dacă ași fi zis, ca slăbănogul să se scoale și să umble, n'ași fi aflat în aceasta nici un rău. Dar să nu credeți că e mai lesne a zice: „iartă-ți-se ție păcatele tale“, decât „scoală-te și umblă“, pentruca amândouă aceste lucruri presupun putere dumnezească. Isus Hristos le are pe amândouă. El iartă și păcatele și vindecă de orice boală și neputință numai prin cuvânt ori prin atingere. Așadar este Dumnezeu adevărat, este Mesia cel făgăduit, este Răscumpărătorul omenimei din robia diavolului, este Mântuitorul neamului omenesc.

Și de fapt, îndată după cuvintele acestea slăbănogul simte o înviore, durerile îi slăbesc, mădulările i-se întăresc, își redobândește curajul și puterea, mâinile și picioarele se supun poruncilor voiei lui, el poate sta în picioare, merge, își poartă patul, cu un cuvânt este deplin sănătos.

Iară gloatele, văzând, s'au mirat și au mărit pe Dumnezeu, celce a dat putere ca aceasta oamenilor, — încheie sfântul evanghelist. — S'au mirat, — pentruca unde se descoper puteri suprapământene, unde cerul vine în atingere cu pământul, acolo pe om îl apucă o mirare, o frică oarecare. — Și au preamărit pe Dumnezeu carele a dat putere ca aceasta oamenilor — pentruca gloatele din jur încă nu vedeau în Isus pe Fiul lui Dumnezeu, nu vedeau pe Mesia cel făgăduit. Ele numai de aici încolo aveau să se convingă despre aceasta. Deocamdată îl socoteau numai om.

* * *

Două sunt învățăturile pe cari le putem trage din sfânta evanghelie de astăzi: 1. că ori de câte ori suntem bolnavi, să ne vindecăm mai întâi sufletul, și numai după aceea să cercăm a ne vindeca trupul. Cele mai multe boale trupesti sunt o urmare a păcatului, ceea ce așa a vrut Dumnezeu, pentruca să ne pedepsească pentru multele noastre păcate. Chiar de aceea, orice boală trupestă am avea, să ne spovedim și cuminecăm mai întâiu, iar întrucât boala ar fi foarte grea, să primim și maslul. Numai după ce ne-am vindecat sufletește, să cercăm vindecarea trupestă. Și putem fi siguri, că vindecarea trupestă va veni atunci mai ușor.

2. Să învățăm dela cei patru purtători ai slăbănogului de astăzi, că noi trebuie să sărim într'ajutorul semenilor noștri, ori de câte ori se află în primejdie. Dacă nu erau acei patru oameni milostivi, slăbănogul nu se vindeca. Asta una-i sigur. Pentruca el nu putea ajunge în fața lui Isus. Și apoi câtă dragoste de deaproapele au dovedit acești patru! Cât au făcut ei patru acest slăbănog! În urma urmelor au fost în stare să descopere chiar casa.

Iar ca sfânta evanghelie de astăzi să ne fie de folos, să ne punem unul fiecare întrebarea: Făcut-am noi asemenea? Bolnavi fiind cercat-am mai întâi vindecare sufletească, și numai după aceea cea trupestă? Văzând pe un om nefericit, săritu-i-am într'ajutor? Căci numai așa ne vom face oameni tot mai desăvârșiți, dacă în fiecare Duminecă ne vom pune astfel de întrebări, și vom încerca să ne ispitim serios.

IULIU MAIOR.

Avem poștă prin aer. Joi în 24 Iunie s'au deschis la București posta aieriană, fiind de față și Familia Regală. Vor fi mai multe linii, și anume: 1. Linia București—Galați și înapoi; 2. Linia București—Iasi și înapoi și 3. Linia București—Chișinău și înapoi.

La meserii băeți români!!!

Apel către băeții români absolvenți ai școlilor primare.

On. Corp didactic e rugat a face cunoscut acest apel elevilor din școală cu ocaziunea încheierii anului școlar.

Moșii și strămoșii noștri au murit cu dorul de a se vedea între hotarele firești ale neamului românesc. Din tată în fiu a rămas această nădejde și acest ideal sfânt: »Unirea tuturor Românilor«.

La ce străbunii noștri au visat, părinții voștri conduși de spiritele și îndemnurile lor au realizat. Azi graiul dulce al limbii românești răsună liber dela Nistru până la Tisa. Prin eroismul și vitejia lor la Mărăști, Mărășești s'au rupt pe veci lanțurile sclăviei. Hotarele vechi, impuse cu forța de neamuri străine, au dispărut. Voi cari azi părăsiți băncile școlii nici nu-le mai cunoașteți, sunteți fericiți învățând de a cunoaște nu dușmanii neamului, cum învățam noi odinioară, ci pe eroii neamului cu trecutul lor plin de glorie, cari au luptat pentru prosperarea și eliberarea neamului românesc de sub sclăvia popoarelor străine. Azi voi salutați pe Revizorul școlilor, și în satele voastre pe trecători în limba maicei voastre. Mulți dintre voi părăsiți băncile școlii primare, urmând ca să frecventați numai școala de adulți. Unii dintre voi, ai căror părinți sunt bogăți și dispun de mult pământ, vă veți duce în școli la orașe sau rămâneți la coarnele plugului și deveniți economi, dar ce veți face voi copii săraci ai neamului, voi cari sunteți cu sutele de mii, căci poporul român e spornic, dar sărac. Veți rămânea și pe mai departe în țara voastră servitori ziuăși, lucrând ziua și noaptea pentru un codru de pâine cum au făcut-o strămoșii voștri? Ei dragii mei erau condamnați să fie iobagii, slugii stăpânilor de eri, căci porțile orașelor erau închise pentru dânsii, șuba țaranului român puțea, numai banii lor erau buni pentru oraș. Azi sunteți liberi și aveți dreptul la o viață mai cinstită, mai omenească, cum o au și celelalte popoare.

Fiecare dintre voi a avut ocazia să vadă câte un oraș, unde părinții voștri își cumpără cele necesare gospodăriei și familiei. Ați văzut oamenii dela oraș cum sunt de bine îmbrăcați și hrăniți. Cea mai mare parte dintre aceștia sunt măestri și comercianți, dar nu sunt români. Bani noștri cei mulți intră în punga străinilor, cari nu-și cresc băeții servitori și muncitori de a lucra din greu, ci li dau la meserii și negoț, căci câștigă mult, de 10-ori mai mult decât un ziuăș sau muncitor. Oare noi Români nu avem drept la o viață mai fericită și la un trai mai omeneșc în țara noastră?

Ar fi o greșală ireparabilă a conducătorilor neamului, dacă v'ar lăsa și pe mai departe în mizeria de azi: Am avut ocaziunea să văd o expoziție de lucruri manuale la școlile primare și am constatat, că mulți dintre voi dispuneți de un talent deosebit în lucrurile manuale și ar fi păcat ca talentele voastre să fie îngropate la sate. Gândiți-vă băeți la viitorul vostru și rugați pe părinții voștri să vă deie la meserii și negoț.

Căutați și vedeți chiar în satele voastre cum trăesc meseriașii și negustorii, cari, durere, toți sunt străini. Ei și-au ales partea mai ușoară a traiului, iar pentru voi e lăsat greul muncii, stărpitul pădurii-

Cum stă lumea și țara?

Deschiderea Parlamentului.

Vineri, în 25 Iunie c. a avut loc cu ceremonialul obișnuit deschiderea corpurilor legiuitoare. M. S. Regele a cetit mesajul regal, cuvântul de deschidere al Parlamentului.

Deputații partidului național și ai celui țărănesc nu au luat parte la ședința de deschidere a Parlamentului. De față au fost numai aleșii guvernului, ai liberalilor și ai profesorului Cuza, și deputații și senatorii unguri, sași și jidani.

La celelalte ședințe, în cari s'au desbătut validările scaunelor de deputați și senatori după județe, s'au prezentat și deputații din opoziția unită.

În întâia ședință a Parlamentului fiecare partid și-a spus cuvântul prin câte un reprezentant al său, asupra rostului noului Parlament.

Di *I. G. Duca*, fost ministru, în numele partidului liberal, cetește o declarație de protestare în privința alegerilor și vestejește amestecul armatei și al judecătorilor în cursul trecutelor alegeri.

Di *A. C. Cuza*, în numele »Ligii apărării naționale-creștine, declară, că alegeri asemănătoare s'au făcut sub toate guvernele.

Di *Mihai Popovici*, fost ministru, în numele partidului național vestejește politica neromânească a guvernului averescan.

Di *Dr. N. Lupu*, fost ministru, în numele partidului țărănesc, arată, că va vorbi despre alegeri din prilejul discuțiilor generale dela mesaj.

Se validează alegerile din mai multe județe. Discuția asupra județelor cu alegeri contestate, s'a hotărât să se facă la urmă.

Alte știri.

În 23 Iunie membrii consiliilor comunale și-au ales senatorii. Din partea Partidului Național au reușit 3 senatori (în județele Alba, Hunedoara și Someș); din partea liberalilor iarăș au reușit 3 Inși (în trei județe din vechiul regat) iar ceilalți sunt guvernamentali.

Di ministru al industriei și comerțului, general Coandă, în 19 Iunie (Sâmbătă) a cercetat munții dela Deva-Bran și Abrud-Bistra. A doua zi, Duminecă, a trecut la Zlatna, dar nu de-a dreptul, fiindcă drumul spre Zlatna e stricat, ci cu mare încunjur, pe la Teiuș-Galda (podul dela Șard fiind iarăș stricat dela Crăciun, dar nici azi ne- fiind reparat).

Ajuns cu mare greu în Zlatna avu ce să vadă: tot stricăciuni și năcazuri, dar popor plin de viață. După primirea obișnuită, se grăbește să cerceteze fabrica din Valea Dosului. Automobilele însă abia fac 5 km. și sunt nevoite să se oprească. Di ministru e silit a face drumul mai departe pe jos, cam 2 km., tot prin noroiu și surpături, cum nu va fi întâlnit decât pe timpul războiului. A văzut deci însuș în ce stare au ajuns drumurile, că pe locul lor curge apa și abia poți merge înainte, cu picioarele, pe sub coaste. De bună seamă își va fi dat socoteala de greul vieții bie-

ților Moți și-și va fi zis: »Doamne, cum se cheltuesc milioanele pe nimicuri în țara asta și nevoile prea puțin se implinesc.

La fața locului, i-s'au spus ministrului durerile poporului din munții, lipsiți de de lucru. I-s'a cerut deschiderea minelor, repararea drumurilor, lucrarea pădurilor, ca să se înceapă o nouă viață în acești munți cu Moții vrednici de o soartă mai bună.

Că nu e bine să dănuiească lucrurile în starea lor de azi, s'a putut convinge în-deajuns dl ministru chiar și la reîntoarcere. Nefind drum, trăsurile au trebuit să treacă prin Ampoiu și chiar înaintea primăriei din Valea-Dosului era să se scalde dl ministru, fără voe și fără vreme, în mijlocul râului. Clipa aceea nu va uita-o de bună seamă, ci mergând la București, va spune ministrului de lucrări publice (dlui Groza): »Nu mai planui drumuri nouă ci reparați-le cu toată graba pe cele stricate, că vai, ce am văzut în Munții Apuseni și ce era să pătesc la Valea Dorului, din cauza drumurilor dumnitale! Trimite de grabă acolo oameni destoinici să facă lucru trainic, ca cel ce l-am văzut!«

Scris-am și în gazeta noastră — »Unirea Poporului« — când cu revărsările dela Crăciun, că statul să repara drumurile și podurile cu ajutorul pionerilor și al sătenilor interesați, adecă atinși de pagubă. În Ianuar și Februar, când nu era lucrul câmpului, s'ar fi putut isprăvi toate reparațiile, cât de trainic.

Dar mazăre în păreții Nepricepere și lipsă de voință până se strică toate.

În 25 Iunie s'au deschis corpurile legiuitoare cu deputații și senatorii cei noi.

Vorbirea de deschidere a rostit-o M. Sa Regele.

Corpurile legiuitoare vor rămânea la lucru, până la 10 Iulie, când vor lua vacanța de vară.

Până atunci se ciorovăiesc pentru întărirea alegerilor.

Duminecă, în 27 Iunie, implinindu-se 37 de ani dela moartea lui *Mihail Eminescu*, s'a ținut o frumoasă serbare la mormântul poetului, în cimitirul Belu din București. Eminescu a fost nu numai poet, scriind în limbă muzicală, ci și un cugetător profund și naționalist înfocat. El a scris lămurit, între multe alte adevăruri, că »toate popoarele cari au ceva cultură, au fost cândva catolice«. El însuș încă voia să treacă la religia catolică.

Coșbuc a fost unit, dar mai puțin s'a interesat de rostul religiilor peste tot și de însemnătatea catolicismului, decât Eminescu, că a fost ortodox!

Printul Windischgraetz nu se simte bine în Iuchtsoare. După judecata printului Windischgraetz dimpreună cu ceilalți falșificatori unguri stau și ei în temniță. Bine înțeles că acolo nu se prea simțesc bine. Deci trebuie căutat un modru ca ei să nu cumva să sufere prea mult. De aceea printul Windischgraetz s'a dat marod. Medicul a spus că sănătatea îi este amenințată și a cerut ca clientul său să fie dus într'un sanator. Să vede că rugarea îi va fi implinită și astfel printul falșificator de bani va ieși din temniță și va fi internat într'un sanator. În forma aceasta el nu va mai avea de suferit nimic și va trăi zile albe și vesele.

lot, păzitul oilor, caprelor, vitelor și mizeria... În timpul liber de vară rugați pe părinții voștri să vă lase pe o zi la oraș, să cunoașteți viața dela oraș, să vedeți cum se zidesc palate, cum se fabrică mașini și automobile și cum se fac mobile, oglinzi, vesminte, ghete și alte lucruri trebuincioase, dar cu regret, numai de mâini străine.

Plecați deci la meserii și negoț băeți sărași de pe coastele sărăcăcioase ale țării, veniți la orașe, să le facem ale noastre, veniți ca mai târziu să le stăpâniți. Veniți și bateți ferul nostru pe nicovala noastră și cu ciocanul nostru (Bardoși). Oricine dintre voi se hotărăște a se face meseriaș, își voiește binele său și al patriei.

Tărie sufletească și voință, dragi băeți, și vom ajunge la țintă. N'am fi demni de a stăpâni țara, dacă am lăsa câștigul numai străinilor.

Toți aceia, cari doresc să îmbrățișeze meseria sau negoțul să se adreseze subsemnatului:

Ștefan A. C. Vulpe

Timișoara, Piața Tepeș Vodă, nr. 2.

Desvălirea bustului poetului George Coșbuc s'a făcut în Năsăud Duminecă, în 20 Iunie, fiind de față multă lume. Guvernul a fost reprezentat prin dl ministru Lupaș și dl Emil Isac. Academia Română a trimis pe dl Bogdan-Duică, Societatea Scriitorilor Români din București a trimis pe dl Liviu Rebreanu iar Universitatea din Cluj pe dnii A. Lapedatu, Victor Onișor și Drăgan.

Bustul lui Coșbuc este turnat din bronz și e așezat în grădina Liceului grănițesc din Năsăud; unde la timpul său a învățat poetul Coșbuc cele 8 clase.

Înainte de serbarea desvălirii s'a ținut în biserică serviciul divin și un parastas întru pomenirea poetului. Predica a rostit-o Dr. Octavian Domide, trimisul Episcopiei din Gherla.

Lumea a trecut apoi la desvălire, unde au vorbit domnii Vas. Bichigean, directorul Liceului, Păcurariu profesor, la acelaș liceu, ministrul Lupaș, Liviu Rebreanu, Bogdan-Duică și alții.

La ora 1 oaspeții s'au întrunit la masa comună, iar la 4 au făcut o excursiune în satul de naștere alui Coșbuc (Hordou). În curtea liceului a fost o serbare populară.

Seara, dl profesor Drăgan a ținut o conferință despre viața și scrierile poetului Coșbuc.

După conferință a urmat concert și petrecere, care a ținut până a doua zi dimineața.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința On. public că la cooperativa de consum »Unirea« din comuna Luduș, județul Turda, se simte lipsă de diriginte pentru conducerea magazinului și de 1—2 vânzatori.

Doritorii de-a ocupa acest post, vor înainta cerere către direcțiunea cooperativei și vor trebui să aibă față de cooperativă o garanție, sub orice formă, de cel puțin 10% asupra valorilor ce li se vor încredința și să fie cunoscați în toate chestiunile de comerț, dovedind aceasta cu acte.

Remunerația se va putea urca până la 50% din venitul realizat de cooperativă și se va pune la dispoziția dirigintelui sumele necesare, sau două milioane, pentru aprovizionarea magazinului cu toate articolele ce se cer în localitate și jur.

Consiliul de administrație.

Frați săteni gazeta voastră este »UNIREA POPORULUI«, Blaj, jud. Târnava mică.

Știrile Săptămânii.

M. S. Regele incurând pleacă la băi în Franța pe vr'o opt săptămâni, unde a fost și vara trecută și i-au făcut bine.

Cea mai mare plată din lume o primește fără îndoială o mare artistă și dansatoare. Roquel Meller, la Londra. Ea primește 1050 lire sterline la săptămână, ceea ce în banii noștri face 1 milion 202 mii 250 lei.

Mortul a venit acasă. La Fălțiceni a sosit zilele trecute acasă Gheorghe Neamțu, declarat mort în 1916, la începutul războiului românesc. El a fost îngropat de un obuz. Germanii însă l-au scos din groapă, l-au îngrijit în spital și l-au dus în Germania. Acolo a stat 10 ani ca prizonier, iară în sfârșit a fugit și a venit tot pe jos până în România, la Fălțiceni, unde familia nu l-a recunoscut. Numai după ce a spus toate împrejurările familiare, până și cele mai ascunse, l-au primit nevasta și copiii. El spune, că în Germania mai sunt prizonieri români, pe cari Germanii nu i-au lăsat acasă.

Femeile bolșevicilor nu mai vreau să aibă copii. Bolșevicii din Rusia cad din păcat în păcat. Intre multele răutăți din Rusia este și greața de copii a femeilor. Ele nu mai vreau să fie mame și, mai cu seamă orășenele, au luat învățul să ucidă rodul căsătoriei încă din pântec. Iar guvernul sovietic se pare că nu oprește asemenea păcate grozave. Ba comisarriatul sănătății publice are o cancelarie anume pentru „permisuri de avort”. Această cancelarie în 1925 a dat nu mai puțin ca 8,980 țiduli de uciderea fetilor în pântecul mamei!

Urșii fac pagube în munții Maramureșului. Sătenii din comuna Vișău de sus din județul Maramureș se plâng, că urșii le fac mari pagube în vite. De curând urșii au stăpînit trei vite mari în văzul păzitorilor cari n'au putut să-i alunge, că n'aveau arme de foc. Locuitorii din Vișău au făcut cerere la prefectură să capete drept de puști.

Un școlar bătrân. Un țaran bătrân din Sârbia, care rămăsese fără carte în tinerețe, s'a hotărît în Septembrie anul trecut să se înscrie la școală în clasa întâi primară, zicând: niciodată nu-i prea târziu să începi a învăța carte! Nu vreau să mă mai rădă nepoții, că eu sunt moșneag întunecat și fără școală. A început deci să umble și el la școală, alături de tîncii satului. Și a făcut treabă foarte bună. La examenul de sfârșit de an a fost cel dintâi, isprăvind chiar două clase deodată. La toamnă are de gând să urmeze mai departe cu școala. Și zice: Numai de m'ar răbda Dumnezeu până mîntui școala primară, că n'aș vrea să plec în lumea cealaltă bou încălțat!

Cum se asigură hoții. Domnii au obicei să umble vara prin munți și prin păduri, ca să se răzbune de aerul stricat din orașe. Un boier dintre aceștia se întâlnește pe-o cărare de codru cu cineva, care venea din potrivă. Și zice așa către boier:

— Bună ziua, domnule!

— Mulțam dumnitale.

— Singur te plimbi p'aici? Singur, singurel? Ceva jandarmi n'ai întâlnit cumva? Nici n'ai văzut să vie din urmă?

— N'am văzut pe nimeni, — zice boierul.

— Nu? Atunci foarte bine. Ia' fi bun și adă banii și ceasul de aur încoace, că altfel te dau de-a berbeleacul colea în prăpastia astal

Ciuma bivoliilor. Intre debitoarele de jug din jurul Șimleului a dat o boală rea, siuma. Această boală se leagă mai ales de

bivoli și îi omoară într'o zi. O pot căpăta însă și vitele albe, ba chiar și porcii. La o moșie din Șimleul Silvaniei au murit într'o singură zi 11 bivoli. Veterinarii au luat măsuri aspre ca boala să nu se întindă.

În țările din Europa apuseană nu vor fi bucate multe. În luna Mai sămănăturile din întreagă Europa se arătau foarte făgăduitoare. De-atunci însă au urmat o mulțime de ploii, furtuni, revărsări de ape și grindină, cari au făcut pagube foarte mari, cu deosebire în țările din Apus. Au suferit mai cu seamă Franța și Germania. Nădejdele din Mai ale economilor au fost astfel înșelate. Bucatele vor fi cu mult mai puține decum se credea. Prețul grăului a și crescut în chip simțitor pe piețele celea mari din Apus. Acum numai de ne-ar lăsa statul să putem exporta bucatele întrecătoare dela noi. Și de ne-ar răbda Dumnezeu hotărâle până în sfârșit! Să fie cu ce-am îndurat până acum.

Lipsă mare de lucrători în Statele Unite. Ministrul muncii din Statele-Unite Nordamericane arată că niciodată nu s'a simțit mai multă lipsă de lucrători în Statele-Unite din America de Nord ca în anul acesta. Lucrătorii cari sunt, lucră mai mult la lucrul câmpului, căci și acolo au început oamenii să se deprinză rând pe rând au economia, așa că fabricile nu mai au lucrători. Plata pe săptămână în statul New-York este de 29 dolari, iar chiar în orașul New-York de 31 dolari. Dolarul astăzi fiind 233 lei, așadară 6367 lei la săptămână, respective în oraș 6913 lei. Guvernul Statelor-Unite va încuviința în viitor intrarea cât mai multor lucrători în țară.

† **Dr. Ioan Sârbu** prim medicul județului Odorhei, despre care scrisesem noi că a dăruit astă iarnă un coșer de cucuruz sărăcimii din Crăciunelul de sus, comuna sa de naștere, s'a stins din viață într'un chip foarte ciudat. Doamna și cepii plecaseră din Odorhei la Blaj și la Crăciunel, la părinți, iar doctorul Sârbu a rămas acasă. La vre-o zece zile doamna primește o telegramă din Odorhei cu întrebarea, că unde-i doctorul Sârbu? Doamna a răspuns celor dela județ: acasă trebuie să fie, că acasă rămăsese! Atunci domnii dela Odorhei l-au căutat la locuință și l-au aflat în pat mort de vre-o nouă zile...! Alături avea o gazetă din care cetise și cu o mână se ținea de inimă. Bagseamă din inimă i-a venit moartea. Doctorul Sârbu a fost unom de treabă, om bun și milos, pe care l-au plăns toți căji l-au cunoscut. A fost fiu din popor și s'a ridicat la învățatură și la pîta sa prin hărnicie fără preget și prin cinste și omenie. A fost îngropat cu mare jale în Crăciunelul de sus, Sâmbătă în 26 Iunie alături de părinți. *Dumnezeu să-l odihnească în pace!*

50 de ani dela înființarea telefonului. Joi în 24 Iunie s'a sărbătorit la Londra jubileul de 50 de ani dela înființarea telefonului prin profesorul Graham Bell. Acest profesor s'a căsătorit cu o fată care avea nenorocirea de a fi surdă. Multă vreme s'a tot năcăjit acest profesor ca să aște ceva aparat cu care să audă nevastă-sa mai bine. Astfel a inventat telefonul, care de atunci a adus atîta folos omenimei.

Cine dorește marfă bună, să cerceteze cu încredere **depozitul de piele a lui IOAN BLAGA** din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari **Prețuri scăzute! — Marfă bună!**

(111) 11-7

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE.

Fulgere năzuroase.

I.

În lunile de vară ni-se dau dese prilejuri să cetim, să auzim despre loviri de trăsnet, ori chiar să vedem descărcarea de fulgere în apropiere de noi.

Dacă întrebăm învățații să ne spună ce este fulgerul și trăsnetul? — ei ne răspund, că fulgerul este descărcarea unei schinte electrice uriașe, ce se produce în norii de ploaie iar trăsnet se numește izbirea sau sunetul fulgerului.

Aceste descărcări sunt fenomene (arătări) foarte îngrozitoare ale electricității din aer. Nu izădar cântă poetul:

De fulgere să piară, de trăsnet și pu-
cioasă...

Sunt țări, unde nu se descarcă nici un fulger, peste întreg anul. Astfel ar fi ținuturile polare, adevă la partea de miazănoapte și de miazăzi a pământului, unde electricitatea atmosferică (din aer) se descarcă liniștit, ca *aurora* (zări lumini) polare și curenți electrici domoliți.

Ba și în zona tropicală (brăul cel mai ferbinte al pământului) și în zonele temperate, sunt regiuni (ținuturi), unde fulgerele sunt foarte rare. Furtuni foarte rare sunt în Egipt, în Abisinia și Palestina. Iar unde nu sunt furtuni, nu sunt nici descărcări electrice în formă de fulgere.

În America de sud, prin *Peru*, iarăș nu sunt furtuni. Aproape peste tot anul cerul e frumos și senin. Zilele posomorite sunt necunoscute. Nimeni nu vede svăcniri de fulger.

Pe la noi, focul ceriului ne dă pace în lunile dela Octombrie până în Martie. — În Italia tună și fulgeră în toate lunile de peste an. — În Grecia, mai ales primăvara și toamna. — În fiordurile (colțurile de mare) Norvegiei tună adeseori și iarna.

Pretatindeni, ținuturile muntoase sunt cele mai cercetate de fulgere. Brazii dela munte sunt adeseori sfâșiați, dela creștet până în rădăcină, de câte-o lovitură de trăsnet.

La șes, descărcările sunt mai rare și lovesc mai ales parii de grâu, stâlpii de telegraf și alte lucruri ascuțite.

În orașele mari, lovirile de trăsnet sunt și mai rare. Tot astfel la trenuri. Ceea ce se explică prin faptul, că descărcările electrice se resfiră, se fac fără încetare, prin acoperișele turnurilor și caselor înalte acoperite cu pleu, provăzute cu apărătoare de trăsnet, tivite pe la streșini tot cu scocuri de zinc, din cari apa se scurge prin tuburi (țevi) până jos, la pământ. Electricitatea are deci răgaz să se tragă la pământ prin sute și mii de conducte metalice, nu e nevoită să se tot încarce, să se îngrămădească în aer și apoi să explodeze ca din gura unui tun, asupra unei ținte. Cu toate acestea, se întâmplă câteodată și în orașe descărcări strașnice, mai ales în oficiile de telegraf și telefon. De aceea, pe timp de furtună, nu-i permis a telefona și telegrafa, ci toate sârmele trebuie să fie puse în legătură cu pământul, adevă loviturile de fulger să fie conduse de-adreptul în pământ, unde nu fac nici o stricăciune.

S'a mai statorit, că în ținuturile lipsite de păduri, furtunile sunt vijelioase, trăsnetele mai aspre și mai dese.

Regiunile băltoase sunt adevărate vetre de vijelii. Fulgerele plesnesc în ele, ca biciuri de foc.

Statistică. — Focul ceriului a omorît peste zece mii de persoane, numai în Franția, în timp de o sută de ani (dela 1801 până la 1900). Adevă, o sută de morți la an. Dar se

poate socoti cel puțin la de cinci-ori atâția numărul celor atinși de fulger, dar cari nu au murit, ci s'au ales numai cu spaimă și ameteți.

În Ungaria, înainte de războiu, numărul celor uciși de trăsnet, se urca la 160 la an. — Cam așa cred, că va fi și astăzi în România. Nu știu, dacă Institutul nostru de Meteorologie, dela București, se ocupă cu astfel de statistică (arătare de număr). La Unguri, toate posturile de jandarmi, erau obligate să aducă la cunoștința Institutului Meteorologic din Budapesta, îndată ce se întâmpla o nenorocire de astă, arătând: unde, când și cum s'a întâmplat cazul, cine a fost omorât, între ce împrejurări, ce pagube s'au mai făcut? Înștiințările aceste se mai făceau și de către micii observatori meteorologici, angajați în toate părțile țării. Îmi aduc aminte, că prin 1901—3 eu însumi făceam astfel de observații, dar mai ales observații de ploaie, dela Vlădeni, lângă Brașov.

Mi-se pare, că Institutul dela București nici pe departe nu e așa de bine organizat, probabil din lipsa de mijloace, căci oameni ar fi!).

Până va face mai bună ispravă Institutul dela București, ne pot fi de mare ajutor, cetitorii noștri, dacă își vor lua osteneala, să ne scrie pe o simplă carte postală, adresată la „Unirea Poporului“ Blaj și înștiințându-ne despre orice furtună, rupere de nori, loviri de fulger, ce s'ar întâmpla în satul lor, ori în satele vecine. Aceste răspunsuri, fiind de interes științific, se vor publica și în gazetă, cel ce ne scrie ne va arăta anume, ziua și luna, apoi mai deaproape timpul (ziua, noaptea, înainte de amiază, pe la amiază, către seară, seara etc.) și locul unde s'a descărcat fulgerul? ce pagube a făcut, pe cine a ametit? și alte împrejurări de aceste.

Pentru mai bună lămurire a cetitorilor, oari ar dori să ne încunoștiințeze despre întâmplări de aceste, voiu aminti câteva cazuri, din însămnările mele:

— Sâmbătă, în 29 Iulie 1911, după amiază o ploaie s'a abătut asupra *Hombrodului* (de lângă Geoagiul de jos). Oamenii erau la lucrul câmpului. Câțiva secerători de pe o coastă s'au scutit sub clăi (pari, cruci) de grâu. De-odată scapără un fulger și lovește într-o clăie, sub care se aflau două femei, o fată și un fișior. O femeie, fata și fișiorul rămân morți pe loc. A doua femeie, care se nimeri ceva mai departe de clăie, fu atinsă și ea într-o parte a trupului. A rămas surdă de ureche, oarbă de ochiu și paralizată de partea unde a fost atinsă de puterea fulgerului.

Ingroparea celor morți s'a făcut Luni, în 31 Iulie, fiind de față aproape tot satul.

Femeea cea moartă a fost Saveta Pascu, născută Sârb. Bărbatul ei a murit în America, cu vr'un an mai înainte, va să zică prin 1910, lovit de o sârmă dela ceva uzină electrică. A murit, va să zică tot de electricitate.

Duminică 30 Iulie 1911, în *Balșa* (plasa Geoagiu). Pe la ora 9 când oamenii eșiau din biserică, isbește fulgerul tocmai vârful turnului. Partea de lemn o face tot tandări. Crucea rămâne aninată pe un corn.

Jos, o femeie pășind peste pragul bisericii, e lovită și omorâtă pe loc. Cismele i-au sărit din picioare. Șindila de pe turn a ajuns și pe un om, care tocmai în clipa aceea se coboria dela clopote. Alt rău nu i-a făcut.

Două femei din tindă, au rămas ameteite de trăsnet. Peste câteva minute s'au trezit, dar câteva zile au zăcut ca de boală grea.

Biserica s'a umplut de fum.

De ars, nu a ars nimic.

Ploae mare nu a fost. Abia o ploaie neînsemnată.

Biserica aceasta a mai fost trăsniată și altădată, încât credincioșii, la stăruința parohului Nicolae Todea, când au reparat-o mai pe urma-oră, i-au pus și un paratoner (apărător de fulger) în vârful turnului. De atunci au pace.

*) Banăoară, în tot ținutul Geoagiului, nu are nici cea mai mică stațiune de observare a temperaturii, ploii, presiunii barometrice, vânturilor etc., cum avea Institutul din Pesta, pe timpul Ungurilor.

— Tot în dimineața acelei Duminici de 30 Iulie 1911, un fulger s'a descărcat în o casă din Poiana (nu departe de Balșa) omorând o femeie și doi copii.

Casa a ars scrum.

Luni, 31 Iulie 1911, în *Bobâlna* (tot plasa Geoagiu). Săteanul George Murar, clădea trifoiu, pe un prepeliciu (par mare cu colți). Era pe clăie iar femeie-sa, Ana, îi dădea din car trifoiul.

Se grăbiau cu lucrul, căci începu să ploaie, când deodată scapără un fulger și isbește drept în clăia omului. Omul rămâne mort, femeia ametită. Bietul om fu vârit în clăie, pe lângă prepeliciu, până jos, iar opincile i-au pătruns în pământ câțiva centimetri. Parul s'a crepat în trei. Clăia s'a aprins. Începu să ardă și omul, dar fu scos de alți oameni, cari l-au apucat cu cârligele.

Iată 4 întâmplări destul de grele, ivite în 3 zile, una după alta, în ținutul deluros al Geoagiului de jos.

Cam în felul acesta propun să însemnez și cetitorii noștri, și să ne comunice întâmplări din satele lor.

Precum vom vedea din articolele viitoare, se pot scoate multe învățăminte din nenorociri de aceste.

Gavril Todica.

Poșta gazetei.

Păr. Vasile Păcașiu, Hotoan. — Rugarea DVtră cu greu se poate împlini. În general vorbind noi dăm gazeta la poștă Joi seara, cel mult Vineri dimineața, după împrejurări. Că n'o primiți până Luni-Marția, nu noi suntem de vină. Vă rugăm reclamați la poștă cu buna și cu răul, doară doară Vă vor împlini cererea de a Vă da gazeta la vreme. Dacă n'ați izbuti, scrieți-ne, și noi vom reclama la dl Papacoste. Trebuie să știți, că poșta, noua ne face enorme greutăți și pagube foarte mari. Ne pierdem mereu abonații, numai și numai din pricina acestei neglijente a poștarilor. N'avem însă ce face, până nu vor veni vremuri mai bune și mai drepte.

Dumitru Frandeş, comerciant H. — Abonamentul Dvoastre e plătit până la 31 Decembrie 1925.

Ioan Mârza, B. — Am primit Lei 120. Abonamentul pe 1925.

Victor Moldovan, F. — Am primit Lei 100. Până la 31 Decembrie 1926 mai restanți încă Lei 50.

Of. parohial, Iadăra. — Am primit 120 Lei abonamentul pe 1925. Pe 1926 încă e plătit.

Octavian Rulean, N. — Am primit 38 Lei. Foaia vă merge regulat; cu poșta de azi trimitem numerii care nu ia-ți primit.

Popa Vasile, B. — Am primit 150 lei. Abonamentul pe 1926.

Ștefan Dorac, Oliscani. — Am primit lei 145 din care am trecut restanța de 30 lei pe 1925 iar 115 lei pe 1926. Până la 31 Decembrie 1926 mai restanți 35 lei.

Vasile Maren, B. — Am primit lei 70. Foaia vă merge începând din 1 Iulie 1926.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Se caută cantor

Biserica românească unită din Deva, județul Hunedoara, caută un cantor bun. Biserica ar dori mai cu seamă un învățător începător, care, la cerere ar putea fi detașat cu școala la Deva.

A se adresa la dl avocat Dr. Eugen Tătar, curatorul bisericii române unite din Deva.

1-2 (188)

O garnitură de îmblătit

Motor cu benzină de 6 Puteri, batoză, firez și toate celea de lipsă, în stare bună, se află de vânzare la

Petru Gabriel
Str. Călărășilor, în Blaj.

1-3 (140)

Intrucât vechea noastră cutie Frank & Sohn a fost bine imitată de mai multe ori, furnizăm

VENERABILII FRANK & SOHN în cutiții

Garantăm, că noul ambalaj conține exact același adusla ca la Frank & Sohn de prima calitate ca până acum, care este prețutindeni favorizat.

HEIMMICHEN FRANK & SOHN S. A. R. BUCUREȘTI-BRAȘOV.

1-12 (187)

Nicolae Baciu

măstru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția pucarilor din Győr cu medalie și diploma de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghețe și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghețe simple din material tare.

(124 24-52)